

BIBLIA

Ξέρεις πώς νά διαλέξεις τό ἐπάγγελμα σου;

τῶν Α. Μοστριοῦ – Ψυχολόγου –
σύμβουλου Ἐπαγγελματικοῦ Προσαν/λισμοῦ
Μ. Σουγιουλτζόκλου – Ψυχολόγου
– σύμβουλου Ἐπαγγελματικοῦ
Προσαν/λισμοῦ

Τιμή: 250 Δρχ.

Τό βιβλίο αὐτό ἀποτελεῖται ἀπό μιά σειρά ἐρωτήσεων πού χωρίζονται σέ ομάδες, ἓνα εἶδος τέστ, πού θά βοηθήσουν ἀγόρια καί κορίτσια νά διαλέξουν τό ἐπάγγελμα πού τούς πηγαίνει περισσότερο. Οἱ συγγραφεῖς τοῦ βιβλίου εἶναι πτυχιούχοι τῶν Πανεπιστημίων τῆς Γενεύης καί τῆς Λωζάνης καί εἰδικευμένες στά θέματα τῆς ψυχολογίας τῶν παιδιῶν καί τῶν νέων ἀνθρώπων.

Οἱ συγγραφεῖς τοῦ βιβλίου πι-

στεύουν ὅτι ἡ ἐπαγγελματική ἐκλογή δέν πρέπει νά εἶναι ζήτημα τύχης ἢ ἀποτέλεσμα συμπτώσεων ἀλλά συνέπεια μελέτης καί ὠριμῆς σκέψης. Σκοπός τοῦ βιβλίου εἶναι νά προβληματίσει τούς νέους γύρω ἀπό τό θέμα τῆς ἐκλογῆς ἐπαγγέλματος καί νά τούς παρακινήσει νά ἀπαντήσουν σέ μερικά βασικά ἐρωτήματα πρὶν πάρουν τήν τελική ἀπόφαση γιά τό ἐπάγγελμα πού θά διαλέξουν. Ἀπευθύνεται σέ ἀγόρια καί κορίτσια πού σκοπεύουν νά δια-

λέξουν ἓνα ἐπάγγελμα, εἴτε αὐτό ἀπαιτεῖ σύντομη ἐκπαίδευση εἴτε μακροχρόνιες σπουδές.

Τό βιβλίο μπορεῖτε νά τό ἀγοράσετε στά κεντρικά βιβλιοπωλεῖα: Ἐλευθερουδάκη, Ἔστια, Γρηγόρης, Σιδέρης, καί σέ ὀρισμένα συνοικιακά στίς περιοχές Χολαργοῦ, Πεύκης, Ἀμαρουσίου, Ἀμπελοκήπων, Γουδιοῦ, Ζωγράφου, Νέας Σμύρνης καί Καλλιθέας.

THE SECOND STAGE

(Ἡ δεύτερη φάση)

Τό 1963, ἓνα βιβλίο τῆς Μπέτη Φρήνταν, τό «Αὐταπάτη τῆς Θηλυκότητας», προκάλεσε σάλο τόσο στήν Ἀμερική ὅσο καί στήν Εὐρώπη. Ἐκατομμύρια Ἀμερικανίδες τό διάβασαν τότε, τό ἔκαναν μπέστ-σέλερ. Τό βιβλίο αὐτό ἔγινε αἰτία νά ἐπαναστατήσουν οἱ γυναῖκες, νά ὀργανωθοῦν, καί νά ξεκινήσουν αὐτό πού οἱ περισσότεροι κοινωνιολόγοι θεωροῦν σήμερα σάν τήν πιό σημαντική ἐπανάσταση τοῦ αἰῶνα μας, τό μοντέρνο γυναικεῖο κίνημα.

Δεκαοχτώ χρόνια ἀργότερα κυκλοφόρησε ἓνα νέο βιβλίο τῆς Μπέτη Φρήνταν, «Ἡ Δεύτερη Φάση», ἀλλά τό περιεχόμενο αὐτοῦ τοῦ βιβλίου δέν εἶναι πιά ἐπαναστατικό, ἀλλά προειδοποιητικό.

Ἡ δεύτερη φάση, εἶναι γιά τήν Φρήνταν, ἡ δεύτερη φάση τοῦ φεμινιστικοῦ κινήματος. Στή δεύτερη φάση ὁ ἀγώνας δέν στρέφεται κατά τῶν ἀνδρῶν, ἀλλά συνεχίζεται μέ

τῆς Μπέτη Φρήνταν

τή συμπαράσταση τῶν ἰδίων τῶν ἀνδρῶν. Τά δικαιώματα πού κατακτήθηκαν διά τῆς νομικῆς ὁδοῦ θά πρέπει νά πραγματοποιηθοῦν κι αὐτό θά γίνει μόνο ἂν συμπράξουν οἱ ἄνδρες – στή διαπαιδαγώγηση τοῦ παιδιοῦ, στό νοικοκυριό, στή δίκαιη συμμετοχή ὅλων στούς χώρους δουλειᾶς.

Ἡ ἴδια λέει σχετικά: «Γνώρισα πρόσφατα πολλές γυναῖκες πού οἱ

ιδέες τους ταυτίζονται με αυτές του δεύτερου βιβλίου. Παλιότερα πίστευαν πώς δεν μπορούσαν να ένταχθούν στο κίνημά τους γιατί η προσωπικότητά τους είχε έντονα διαμορφωθεί από την οικογένεια. Για πολλούς πολίτες ο όρος «φεμινισμός» έχει ταυτισθεί με ότιδήποτε είναι κατά του θεσμού της οικογένειας, κι αυτό είναι ένα μεγάλο λάθος. Δεν δεχόμαστε την «παροδοσιακή» οικογένεια. Αυτή που δεχόμαστε εμείς βασίζεται στην ύπαρξη ίσων δικαιωμάτων και υποχρεώσεων ανάμεσα στον άντρα και τη γυναίκα. Ύστερα μέσα από τον κεντρικό πυρήνα της έννοιας οικογένεια μπορούν να παρουσιαστούν κι άλλες παραλλαγές. Κοροϊδεύουμε τον εαυτό μας αν αρνηθούμε αυτή τη σημαντική πλευρά της ύπαρξής μας. Αν θέλαμε να δώσουμε ένα όρισμό, οικογένεια είναι ή πηγή από όπου άντλούμε δύναμη, ένα συνώνυμο της ζεστής φωλιάς».

Τό βιβλίο αυτό της Μπέτη Φρήνταν δεν δέχτηκε παντού καλές κριτικές, και πολλές φεμινίστριες την κατηγορήσαν ότι μεταθέτει την ευθύνη των σημερινών προβλημάτων αποκλειστικά στις ριζοσπαστικές φεμινίστριες – τις άριστερές ή και τις λεσβίες. Όπως είναι γνωστό, από τις αρχές του 70 οι φεμινίστριες, τόσο στην Αμερική όσο και στην Ευρώπη, έχουν διασπασθεί σε μετριοπαθείς και ριζοσπαστικές. Μερικές νέες γυναίκες άριστερης ιδεολογίας προσπάθησαν να έμβασθύνουν περισσότερο στα αίτια που προκαλούσαν τις διακρίσεις, παρά να προσπαθήσουν να τα επιλύσουν διά της νομικής οδού. Οι μισές έψαχναν τα αίτια στην ταξική κοινωνία, και οι άλλες μισές στην καταπίεση του φύλου. Η Μπέτη Φρήνταν πιστεύει ότι στην πρώτη φάση του φεμινιστικού κινήματος ήταν απαραίτητες μερικές εξτρεμιστικές τάσεις, για προπαγάνδα και για να σταθμίσουμε τις δυνάμεις μας. Ωστόσο δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα

γιατί παραγνωρίζονται πραγματικές της ζωής – ή άμοιβαία εξάρτηση του άντρα και της γυναίκας.

Σε μία απ' τις συνεντεύξεις που έδωσε για τό δεύτερο βιβλίο της, η Μπέτη Φρήνταν αναλύει τα αίτια που έχουν καταστήσει προβληματική τη σημερινή κατάσταση, λέγοντας:

«Οί γυναίκες μιλούνε για συναισθηση εύθυνών. Όσες από αυτές παράτησαν τη δουλειά τους για να κάνουν οικογένεια αισθάνονται ότι δεν πρόσφεραν τίποτα σημαντικό, αν πάλι κράτησαν τη δουλειά τους αισθάνονται ότι δεν παίζουν σωστά κανένα ρόλο. Η γενιά ή δικιά μας είχε δημιουργήσει οικογένεια και παιδιά, προτού να αρχίσουμε τον αγώνα της χειραφέτησης. Τώρα τά

πράγματα έχουν αντίστροφα. Οί σημερινές νέες κοπέλλες τά θέλουν όλα: και επάγγελμα και γάμο και παιδιά. Αυτό δεν είναι αδύνατο, φτάνει να τό κατορθώσουν. Θά πρέπει όμως να υπάρξουν περισσότεροι παιδικόι σταθμοί, σύμπραξη του άντρα στη διαπαιδαγώγηση του παιδιού, εξασφάλιση εργασίας για τη μητέρα, κλπ.».